

en vis Selvstændighed, en vis Uafhængighed, det ligger i de constitutionelle Forhold, at efterhaanden som disse Forhold virkelig trænge igjennem, bliver Embedsclassen stedse afhængigere ogsaa opadefter under Ministrene; der maa indføres en strengere Tjenesteprogramatik, der maa gives skarperes Forholdsregler for Embedernes Udførelse, det ligger ogsaa i de nye Forhold; men det er heller ikke glædelige Udfigter for den unge Embedsmand.

Det var disse Betragtninger, jeg vilde forelægge Thinget om Betydningen af de høieste Embeders Gager; jeg kan ikke argumentere for 200 Rbd. mere eller mindre, men naar Ministeriet i Genhold til saadanne Anskuelser foreslaaer en Sum, saa troer jeg ikke, at man skal gjøre Principerne afhængige af Voteringen om disse enkelte smaa Beløb, men at man, naar man fandt Principerne rigtige, skulde give Forslaget Medhold.

Andresen: Jeg skulde sandelig ikke have spildt Forsamlingens Tid eller givet Anledning dertil, hvis jeg ikke, netop da disse Ting vare for til anden Behandling, ved den næsten daglige Afslutning var bleven affaaeret fra at forsvare mig imod de Angreb, der vare rettede imod mig og min Sidemand; men da nu den samme Sag er bragt paa Bane igjen, saa maatte det dog maaskee være mig tilladt, ikke at gaae ind paa det, som allerede er passeret, men blot at berøre det med den Bemærkning, at den Argumentation, som den ærede Ste Kjøbenhavnste Rigsdagsmand dengang rettede mod os, næsten blev urimelig, naar han tillige vilde see hen til de øvrige Forslag, som vi havde stillet, med Hensyn til de øvrige Embedsmænd og med Hensyn til, at Alderstilløget skulde falde bort, og at Ministerne skulde bemyndiges til at affædige de unødvendige Embedsmænd. Den ærede Finantsminister har udtalt, at man skulde give Embedsmændene Anledning til, at de kunde faae Udfigt til de bedste Kaar, naar de havde de nødvendige Kundskaber og nogen Lykke; ja ganske rigtigt, men, for at de kunne faae det, maa man aflægge dem saaledes i de

underordnede Classer, at de ikke faae Næringsforger, thi det vilde de rimeligviis faae, naar man ikke aflægger dem bedre end paatænt. Iøvrigt kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det Distrikt har sagt, og skal derfor ikke videre udtale mig om denne Sag.

Tscherning: Den ærede Minister, som før talte, bragte mod Slutningen af sin Tale Sagen paa det rette Standpunkt. Det er en Principisag imellem Ministeriet og Thinget, som her foreligger, saaledes har jeg opfattet det; det er, saa at sige, det første Gageringsreglement, der foreligger — en lang Række maa følge paa. Vi have havt den Dverbeviisning, at Ministeriet ved denne Begyndelse har stillet Fordringerne til Staten for høit, at dette første Trin paa Stigen vilde bringe os til at stige udover Landets Kræfter, og det er derfor, at jeg idetmindste for min Person har stemt med for Nedsættelse; det er meget mindre denne pecuniære Betragtning, der har gjort det. Den ærede Minister begyndte med at tilfidesætte alle Hensyn til, hvorledes Livsforhold ene ere i andre Livsstillinger; men det forekommer mig, som om Nærheden, Indholdet af hans Foredrag dog blev hentet fra en saadan Sammenligning (Hør!). Det skulde vistnok gjøre mig, og maaskee mere end de fleste Andre ondt, om den ærede Minister virkelig sølte sig opfordret til at forlade sin nærværende ophøiede Stilling for at bytte dens Byrder med det behagelige Liv som Bondemand; men dog, naar det kunde see for en kort Tid og uden Tab for Stats tjenesten, saaledes, at den ærede Minister kunde vende tilbage i Stats tjenesten med en fuld Erkendelse af, hvad han virkelig havde tilbyttet sig for Fordele, for Frihed og for Herlighed, saa skulde det være mig hårt, og, kunde vi udsætte Forhandlingen af dette Spørgsmaal, til denne Erfaring var gjort, saa har jeg den Dverbeviisning, at han vilde træde over paa vor Side (Hør! Hør!).